Neljapäev, 4. aprill 2019

P8_TA(2019)0357

Arvamuse palumine Euroopa Kohtult ELi ühinemise kohta naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooniga

Euroopa Parlamendi 4. aprilli 2019. aasta resolutsioon, millega palutakse Euroopa Kohtu arvamust Euroopa Liidu ühinemist Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooniga käsitlevate ettepanekute kooskõla kohta aluslepingutega ning ühinemise menetluse kohta (2019/2678(RSP))

(2021/C 116/02)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (COM(2016)0109),

— võttes arvesse Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni, mis avati allkirjastamiseks Istanbulis 11. mail 2011 (edaspidi „Istanbuli konventsioon“),

— võttes arvesse nõukogu 11. mai 2017. aasta otsust (EL) 2017/865 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õigusalast koostööd kriminaalasjades ([1]),

— võttes arvesse nõukogu 11. mai 2017. aasta otsust (EL) 2017/866 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamise kohta seoses varjupaiga ja mittetagasisaatmisega ([2]),

— võttes arvesse oma 12. septembri 2017. aasta resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta ([3]),

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõiget 11,

— võttes arvesse kodukorra artikli 108 lõiget 6,

A. arvestades, et Istanbuli konventsioon põhineb terviklikul, põhjalikul ja kooskõlastatud lähenemisviisil, millega seatakse kesksele kohale ohvrite õigused, tegeledes naiste- ja tütarlastevastase ja soolise vägivalla, sealhulgas perevägivalla probleemiga paljudest erinevatest vaatenurkadest ja nähes ette meetmed, nagu vägivalla ennetamine, võitlus diskrimineerimise vastu, kriminaalõigusmeetmed karistamatuse vastu võitlemiseks, ohvrite kaitse ja toetus, laste kaitse, naissoost varjupaigataotlejate ja pagulaste kaitse ning parem andmekogumine ja teadlikkuse suurendamise kampaaniad ja programmid, sealhulgas koostöös riikide inimõigusalaste ja võrdõiguslikkust edendavate asutuste, kodanikuühiskonna ja valitsusväliste organisatsioonidega;

B. arvestades, et oma 12. septembri 2017. aasta resolutsioonis nõudis Euroopa Parlament, et EL ühineks Istanbuli konventsiooniga võimalikult suures ulatuses ja piiranguteta; arvestades, et naistevastane vägivald takistab naiste ja meeste võrdõiguslikkuse saavutamist, mis on üks ELi alusväärtusi ja eesmärke, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklites 2 ja 3, ning arvestades, et ELil on üldine pädevus kaitsta põhiõigusi;

([1]) ELT L 131, 20.5.2017, lk 11.
([2]) ELT L 131, 20.5.2017, lk 13.
([3]) ELT C 337, 20.9.2018, lk 167.

Neljapäev, 4. aprill 2019

C. arvestades, et 13. juunil 2017. aastal allkirjastati Istanbuli konventsioon Euroopa Liidu nimel kahe nõukogu otsuse alusel, mis võeti vastu 11. mail 2017. aastal, üks seoses varjupaiga ja mittetagasisaatmisega, tuginedes ELi toimimise lepingu artikli 78 lõikele 2 koostoimes nimetatud lepingu artikli 218 lõikega 5, ning teine seoses küsimustega, mis puudutavad õigusalast koostööd kriminaalasjades, tuginedes ELi toimimise lepingu artikli 82 lõikele 2 ja artikli 83 lõikele 1 koostoimes nimetatud lepingu artikli 218 lõikega 5;

D. arvestades, et sellesse menetlusse kaasatud kaks komisjoni tõstatasid õiguslikke küsimusi, mis puudutavad kaheks otsuseks jagamise vajadust ja nõukogu valitud õiguslikku alust; arvestades, et Euroopa Parlamendi õigusteenistusel paluti esitada nende küsimuste kohta arvamus;

E. arvestades, et Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 108 lõike 6 eesmärk on kajastada kodukorras ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 11 sätteid;

F. arvestades, et Euroopa Kohtu kehtiva praktika alusel võimaldab ELi toimimise lepingu artikli 218 lõige 11 teha kohtul otsuseid nii selle kohta, kas leping on aluslepingutega kooskõlas, kui ka küsimustes, mis puudutavad pädevust ja menetlust lepingu sõlmimiseks liidu nimel;

1. on seisukohal, et puudub õiguskindlus, kas nõukogu kavandatav ühinemine Istanbuli konventsiooniga on kooskõlas aluslepingutega, eelkõige mis puudutab sobiva õigusliku aluse valikut otsuste puhul, mis käsitlevad konventsiooni allkirjastamist ja sõlmimist Euroopa Liidu nimel, ning konventsiooni allkirjastamise ja sõlmimise võimalikku kaheks otsuseks jagamist kõnealuse õigusliku aluse valiku tõttu;

2. on seisukohal, et võttes arvesse eespool toodud küsimusi õigusliku aluse valiku ja kaheks otsuseks jagamise kohta, puudub õiguskindlus ka selles, kas aluslepingutega on kooskõlas nõukogu tava, mille kohaselt otsuste tegemisel kasutatakse nn ühist kokkulepet, mida kohaldatakse lisaks või alternatiivina aluslepingutes sätestatud otsustamismenetlusele, ning sellest tulenevalt samuti lojaalse koostöö põhimõtte kohaldamisel, pidades silmas liidu väljendatud eesmärki sõlmida Istanbuli konventsioon;

3. otsustab paluda Euroopa Kohtu arvamust ELi Istanbuli konventsiooniga kavandatava ühinemise kooskõla kohta aluslepingutega ja ühinemise menetluse kohta;

4. teeb presidendile ülesandeks võtta vajalikud meetmed Euroopa Kohtu arvamuse saamiseks ning edastada käesolev resolutsioon teavitamise eesmärgil nõukogule ja komisjonile.